

यथा । यद्यपि पापस्य कार्यान्वितत्वेन तत्-
सत्तायामप्रामाण्यं प्रतिभाति । इति प्राय-
श्चित्ततत्त्वम् ॥ साधुता । सतो भाव इत्यर्थे
सच्छब्दात् तत्प्रत्ययेन निष्पन्ना ॥

सत्तः, क्ली, (सतः साधून् प्रायते इति । त्रै + कः ।
यडा, सौदन्ति सम्जना यदा । सद गती +
“गुह्यवीपचिवचीति ।” ङणा० ४।१६५। इति
त्रः ।) यज्ञः । (यथा, मनुः । ८ । ३०३ ।
“अभयस्य हि यो दाता संपूज्यः सततं नृपः ।
सत्तं हि वहति तस्य सदैवाभयदक्षिणम् ॥”)
सदादानम् । प्राच्छादनम् । भरस्वम् । (यथा,
किराते । १३ । ८ ।)

“अयमेव नृगव्यसत्तकामः

प्रहरिष्यन् मयि मायया समस्त्रे ।

वृथुभिर्भञ्जिनौरवैरकार्षीत्

चकितोद्भ्रान्तमृगाणि काननानि ॥”)

केतवम् इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते ।
४ । ३६ । ३८ ।

“सत्तेषु नूनं क्वं हि चरन्तं पार्थमर्जुनम् ।

उत्तरः सारथिं कृत्वा निर्यातो नगरात्

बहिः ॥”)

धनम् । गृहम् । दानम् सरोवरम् । इत्यने-
कार्यकोषः ॥ यागविशेषः । यथा,—

“नैमिषेऽनिमिषलेत्रे ऋषयः शौनकादयः ।

सत्तं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥

कलिमागतमात्राय चैत्रेऽस्मिन् वैष्णवे वयम् ।

आसीना दौर्घसत्रेण कथायां सत्तया हरिः ॥”

इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १ अध्यायः ॥ * ॥

द्वादशाहसाध्यसत्तं यथा । ज्योतिष्टोमे द्वादश-

गोशतदक्षिणाविभागः षोडशर्त्विजां तद्विक्रती-

भूते सत्तात्मके द्वादशाहसाध्यं श्रुतेनाहिनो

दौक्षयन्तीत्यादिदर्शनेन निर्णयिते । तच्च सावन-

मानेन कर्तव्यम् । यथा,—

“सत्ताण्युपास्यान्यथा सावनेन

लौक्यं यत् स्याद्वावहारमर्थम् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥

मदक्षिणं सततान्नदानम् । तन्निन्दकस्य शंभादि-

निषेधो यथा,—

“नालपेज्जनविहिष्टान् वीरहीनां तथा स्त्रियम् ।

देवतापितृसञ्छास्त्रयज्ञसन्नादिनिन्दकैः ।

कृत्या तु स्पर्शनालापं शुभेराताकविलोकनात् ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे सदाचाराध्यायः ॥

सत्तं सदक्षिणं सततान्नदानम् । इति तट्टीका ॥

सत्तः, [म], व्य, सह । इति शब्दरत्नावली जटा-

धरश्च ॥

सत्तशाला, स्त्री, (सत्तस्य शाला ।) अन्नादिदान-

गृहम् । तत्पर्यायः । प्रतिश्रयः २ । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । २१ ।

७४ ।

“ततः सा सत्तशालान्तः प्रविशेय बणिक्सुता ।

अन्वगात् राजपुत्रोऽपि स तां गुप्तमवेक्षितुम् ॥”

सत्ता, व्य, सह । इत्यमरः ॥

सत्ताजित्, पुं, राजविशेषः । स तु श्रीकृष्णस्य
श्वशुरः । परे भक्ताटनगरे शशिध्वजराजो
बभूव । इति कल्किपुराणे २७ अध्यायः ॥

सत्तिः, पुं, मित्रः । इक्षी । जयशीले, त्रि । इत्यु-
णादिकोषः ॥

सत्तिजातकं, क्ली, (सत् साधु त्रिजातकं तुल्यत्व-

मेलापत्तादिकं यदा ।) व्यञ्जनविशेषः । यथा,—

“मांसं बहुष्टते भृष्टं सित्ता चोष्णाभूना

मुहुः ।

जौरकाद्यैः समायुक्तं परिशुस्कं तदुच्यते ।

तदेव घृततक्राक्यं प्रदिग्धं सत्तिजातकम् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

सत्ती, [न] पुं, (सत्तमस्यस्येति । इतिः ।)

गृहपतिः । इत्यमरः ॥ हे गृहस्थे । सत्तं सदा

दानं विद्यतेऽस्य सत्ती इन् । सदेकं सत्तं

द्वितकारम् । सत्तमाच्छादने, यज्ञे सदा दाने च

केतवे । इति विश्वः । गृहस्थ पतिर्गृहपतिः ।

इति भरतः ॥ नित्यप्रवृत्तान्नदानः । यथा विश्वः ।

नाशौचं रात्रां राजकर्मणि न व्रतिनां व्रते न

सत्तिणां सत्रे न काष्ठानां स्वकर्मणि न राजान्ना-

कारिणां तदिच्छया न देवप्रतिष्ठाविवाहयोः

पूर्वसंहतयोः । इति । सत्तिणां नित्यप्रवृत्तान्न-

दानानां सत्तेऽन्नदाने । इति शुद्धितत्त्वम् ॥

(यज्ञान्विते, त्रि । यथा, महाभारते । १४।७।३।

“सत्यमेतद्भवानाह स मां जानाति सत्तिणम् ।

कथयस्व तदेतन्मे क्व नु सम्प्रति नोरदः ॥”)

सत्तं, क्ली, (सतो भावः । सत् + त्व ।) प्रकृते-

गुणविशेषः । अत्र सत्तं प्रकाशकज्ञानं सुख-

हेतुः । सतो भावः सत्त्वम् । त्वतो भावे इति त्वं

निपातनासलोप इति केचित् । सत्तं द्वितकार

मिति बहवः । इत्यमरभरतौ ॥ * ॥ (यथा,

मनुः । १२ । २४ ।

“सत्तं रजस्तमसैव त्रीन् विद्यादात्मनो गुणान् ।

यैर्व्याप्येमान् स्थितो भावान् महान् सर्वान्-

शेषतः ॥”)

महाभारतमते सुखजनकगुणः । तस्य धर्माः ।

प्रसादः १ हर्षः २ प्रीतिः ३ असन्देहः ४

धृतिः ५ स्मृतिः ६ । इति मोक्षधर्मः ॥ द्रव्यम् ।

असुः । (यथा, रामायणे । २ । ६० । १ ।

“ततो भूतोपपृष्टेव वेपमाना पुनः पुनः ।

धरण्यां गतसत्त्वेव कौशल्या सूतमब्रवीत् ॥”)

व्यवसायः । इत्यमरः ॥ पिशाचादिः । (यथा,

रामायणे । २ । ३३ । १० ।

“अथ नूनं दशरथः सत्त्वमाविश्य भावते ।

न हि राजा प्रियं पुत्रं विवासयितुमर्हति ॥”)

बलम् । (यथा, रघुः । ४ । ७२ ।

“शशंस तुल्यसत्त्वानां सैन्यवीर्येऽप्यसम्भ्रमम् ।

गुहाययानां सिंहानां परिहृष्यावलो-

कितम् ॥”)

सभावाः । (यथा, किराते । १२ । ३८ ।

“सत्त्वविहितमतुलभ्रजयो-

र्बलस्य पश्यत नृधेऽधिकुप्यतः ॥”)

आत्मा । चित्तम् । इति मेदिनी ॥ रसः । आधुः ।

इति धरणिः ॥ कुबेरः । इति हेमचन्द्रः ॥

धनम् । आत्मता । इति शब्दरत्नावली ॥

सत्त्वः, पुं, क्ली, (सत्त्वमस्यस्येति ।) अर्थभादि-

त्वादच् ।) जन्तुः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः ।

२ । ८ ।

“रक्षापदेशाभ्युनिहोमधेनोः

वन्यान् विनेष्यन्ति दुष्टसत्त्वान् ॥”)

सत्त्वता, स्त्री, सत्त्वस्य भावः । सत्त्वशब्दात् भावे

तत्प्रत्ययानन्तरं भावप्रत्ययेन निष्पन्ना ॥

सत्त्वसन्तानः, त्रि, (सत्त्वं सम्पन्नः ।) सत्त्वप्राप्तः ।

इति लोकप्रसिद्धिः ॥

सत्त्वस्थः, त्रि, (सत्त्वे तिष्ठतीति । स्था + कः ।)

सत्त्ववृत्तिशाली । सत्त्वप्रधानः । यथा,—

“जङ्गं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः

जघन्यगुणवृत्तस्था अधो गच्छन्ति तामसाः ॥”

इति भगवद्गीतायायम् । १४ । १८ ।

सत्पत्नं, क्ली, (सत्पत्नं यस्य ।) पत्नस्य नवदलम् ।

इति शब्दचन्द्रिका ॥

सत्पथः, पुं, (सन् पन्थाः । टच् ।) प्रशस्तपथः ।

तत्पर्यायः । अतिपन्थाः २ सुपन्थाः ३ अर्द्धि-

ताध्या ४ । इत्यमरः ॥ सुपथः ५ । इति शब्द-

रत्नावली ॥ (यथा, भागवते । ४ । १२ । ५० ।

“ज्ञानमज्ञाततत्त्वाय यो दद्यात् सत्पथेऽस्तम्

क्षपानोर्दाननाथस्य देवास्तस्यानु गृह्णते ॥”)

सत्पुत्रः, पुं, (सन् पुत्रः ।) यज्ञोपपुत्रः । इति

केचित् ॥ श्रीभनपुत्रश्च ॥

सत्पुत्रः, पुं, (सन् पुत्रः ।) उत्तमसन्तानः ।

वेदादिविहितपित्रादिकार्यकर्ता । यथा—

“पुत्रान्नो नरकादयस्मात्प्रायतं पितरं सुतः ।

मुखसन्दर्शनेनापि तदुत्पत्तौ यतते सः ॥”

इति बृहस्पत्युक्तनरकनिस्ताराय ऋणमस्मिन्

समवयति अमृतत्वञ्च विन्दति । इति पिता

पुत्रस्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखम् । इति वशि-

ष्ठोक्तार्णोर्धनयनाय च यत् पश्येदिति नियम-

विधानं तद्वक्तृपुत्रकार्यपुत्रपरम् । सत्पुत्रस्तु

सुखदर्शनं विनापि नरकनिस्तारकः । तथा च

विष्णुपुराणम् ।

“सत्पुत्रेण तु जातेन वेषोऽपि त्रिदिवं ययौ ।

पुत्रान्नो नरकात्तातः स तेन सुमहात्मना ॥”

ब्रह्मपुराणेऽपि ।

“समुत्पन्नेन भो विप्राः सत्पुत्रेण महात्मना ।

द्रातः स पुरुषस्यान्नः पुत्रान्नो नरकात्तदा ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सत्पुरुषः, पुं, (सन् पुरुषः ।) पूज्यमानपुरुषः ।

इति संक्षिप्तसारसमासपादः । (यथा, रामा-

यणे । २ । ४८ । ८ ।

“एकः सत्पुरुषो लोके लक्षणः सह सौतया ।

योऽनुगच्छति काकुत्स्थं रामं परिचरन् वने ॥”)

सत्प्रतिग्रहः, पुं, सद्ग्रहः साधुग्रहः प्रतिग्रहो दान-

ग्रहणम् । साधुजनदत्तद्रव्यग्रहणम् । यथा,—

“सत्प्रतिगतागमा धर्म्या दायो लाभः क्रयो जयः